

Det oplyses i den Skrivelse, vi have faaet, at man i Preussen i 1890 med 30 Væddeløbsdage havde en Omsætning af $8\frac{1}{3}$ Mill. Reichsm. Da man saa indførte en Afgift og i 1894 forhøjede denne fra 5 til 10 pCt. og igen i 1900 til 20 pCt., gik Omsætningen ned til 1,270,000 Reichsm.

Hvis det nu var Formaålet at indskrænke Spillelidenskaben ved denne høje Afgift, kunde man jo sige, at det var et ædelt eller paa en vis Maade et opdragende Formaål, men Opgaven er jo for den højtærede Finansminister og for Regeringen at faa Penge ind i Statskassen ved Hjælp af Spil, det er slet ikke Meningen, at Folk skulle lade være med at spille, thi saa kom Pengene slet ikke ind. Nej, det er Meningen, at der skal drikkes godt og spilles godt her i Landet, thi saa kommer der Penge i Statskassen til Militærvæsenet. Det forekommer mig ogsaa ret betegnende, at man overalt ved de nye Skatter i saa stor Udstrækning som gør ligt søger at ramme Arbejderbefolkningen paa Landet og Købstadbefolkningen. Man kunde godt fra den højtærede Finansministers Side have fundet andre Skatteobjekter. Vi have i hvert Hjem her i Landet et vist Møbel, hvorpaa den højtærede Finansminister jo kunde sætte Stempelskat. Den højtærede Finansminister er langt ude med sine Skattelovforslag, og det skulde ikke undre mig, om vi ogsaa fik Skat paa den Ting, som jeg just nævnede. Det er ogsaa ret interessant at lægge Mærke til, at den højtærede Finansminister nok vil lægge Afgift paa Totalitorspil ved Væddeløb, Sejlsport, Cykleløb o. s. v., men derimod ikke paa Børsspil. En Svendborg-Hattemager har i disse Dage ifølge en Højesteretsdom maattet betale det ham som Følge af Spekulationer paa Børsen foraarsagede Tab, som han havde nægtet at betale. Det forekommer mig, at det var en Vej at gaa for den højtærede Finansminister at søge at faa en Indtægt af det Spil, der finder Sted paa Børsen. Han vilde ad den Vej kunne indvinde adskillige Hundredetusinder og lade de Folk, som spekulerer der — og som Esmann en Gang, foranlediget ved en Forespørgsel fra en af hans Venner om, hvad Børsen var for et Sted, træffende karakteriserede ved den Bemærkning: „Børsen er det Sted, hvor de kloge narre de dumme“ —, bløde lidt til Staten ved en Stempelskat. Jeg antager, at man ikke af Hensyn til stærkere Magter vil være udelukket fra at vedtage noget saadant. Saa stærke ere vel Bankerne og Børsspekulanterne endnu ikke, at

det, hvis Rigsdagen enedes om det, ikke kunde sættes igennem. Vi ville modsætte os dette Lovforslag og stemme imod det, og jeg vil bede mine Partifæller og øvrige Medlemmer, som sympatisere med os heri, indtage det samme Standpunkt.

Det radikale Parti har fremsat et Lovforslag, hvis Motiv er at modarbejde Regeringens Lovforslag, idet man stiller Forslag om at forbyde alt Spil ved saakaldt Totalisator, og for saa vidt kan mit Parti yde sin Sympati og Tilslutning til dette Lovforslag. Det er rigtigt, naar det siges, at det vilde være uørt, om Staten uden Spor af Grund pludselig vilde tilføje en stor Del Borgere et saa føleligt Tab, som ved Regeringens Lovforslag vilde tilføjes dem. Sagen er, at man bliver ikke fri for Spil ved Væddeløb. De Folk, som ere interesserede deri, finde let over til den anden Side af Sundet, hvor der er ret store Byer, som ogsaa have Væddeløb, baade Malmø og Helsingborg. Hvad man opnaar, er da kun at skade en Kreds af Mennesker, der interesserer sig for disse Ting, og lægge Hindringer i Vejen for Fremme af det Formaål, som Væddeløbsforeningen har sat sig. Jeg vil derfor paa det bestemteste paa mit Partis Vegne tage Afstand fra Regeringens Lovforslag og mener, det vilde være mere hensynsfuldt, ifald Regeringen fastholder Lovforslaget, at vente med at behandle denne Sag, der kun drejer sig om ca. 200,000 Kr., til Rigsdagen træder sammen til Efteraaret.

Røde: Det er klart, at en Forhandling om disse Forslag er ganske overflødig, efter at man for et Øjeblik siden har nægtet Nedsættelse af et Udvalg til Undersøgelse af et Lovforslag, som gaar ud paa at berøve Folketinget en Del af dets grundlovmæssige Rettigheder. Efter at man er kommen til det Punkt, kan det ikke nytte at argumentere sagligt imod et Lovforslag som det foreliggende.

Jeg skal overfor den ærede Ordfører sige, at det er urigtigt, naar han paastod, at da den gældende Lov om Totalitorspil vedtoges, mødte den ikke Modstand fra Venstres Side. Daværende Landstingsmand for København, Højesteretsassagfører Octavius Hansen fremsatte en Række vægtige principielle Betragtninger imod Lovforslaget. Et Medlem af det nuværende Folketing, det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), endte med at sige til den Finansminister, der fremsatte Lovforslaget, Finansminister Lüttichau, at han havde taget Ordet for at henstille til Mi-